

שבת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהיא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 44

פרשת חיי שרה

כ"ז חשוון

שנת ה'תשפ"ד

אמר לו הראש ישיבה עוד פעם, תפסיק לבכות כאן לא יכולים לבכות. אבל הוא לא נרגע, הרים אותו הראש ישיבה והוציא אותו מהסעודה. והראש ישיבה אמר שילדים קטנים בני ארבע שנים, כבר צריכים לחנך, כי עכשיו זה הזמן לחנך אותם שצריכים לציית לאבא, וצריכים לעמוד על כך. וזה הרחמנות הכי גדולה שיש לך לילד, וכך הוא יגדל לצדיק גדול. למעשה אחרי שהוא נרגע הביאו אותו בחזרה לסעודה.

ניסים שהשם יתברך עושה

אחרי אכילת הביצים, אמר הראש ישיבה שהאוכל מאוד טוב. והראש ישיבה פנה לאחד המשתתפים: יכול להיות שאוכל אחר עושה השויגער שלך יותר טוב, אבל טשולנט אף אחד לא עושה את זה יותר טוב מאשתי. והראש ישיבה נכנס בשיחה על להודות להשם יתברך ואמר: "כאלו נסים עשה השם יתברך איתנו, הפחידו אותנו אחרי החתונה שלא הולך להיות לנו ילדים, וכשהיה לנו כבר ילדים, התחילו לדבר שלא נמצא שידוכים לילדים, ואתה רואה ברוך השם מה שגדל עד עכשיו. פחדתי שלא יהיה לנו ילדים, וברוך השם משהו משפחה כבר נהיה, מי יותר עשיר ממני? מעריכים אותי בכארבע נכדים - מי יותר עשיר ממני? אולי אתה יותר עשיר ממני כי לך יש גם ראש ישיבה, ולי אין ראש ישיבה".

נומרים עכשיו חצי ש"ס

אחר כך נענה הראש ישיבה: "איפה עוד בעולם שומעים דיבורים כאלו! האם יש עוד רבי שאומר תורות כאלו? איפה אתה יכול לשמוע כזה סיפורי מעשיות שלמדו היום". ואשתו של הראש ישיבה שאלה: מה דיברו היום בסיפורי מעשיות?, אמר הראש ישיבה: "הפצרת באברכים, אמרתי שאני עושה קמפיין, מסיימים השבוע מסכת גיטין, ומתחילים מסכת קידושין, מסיימים עכשיו חצי ש"ס, אני מבקש ממכם שכל אחד יקח יעד, לפחות דף גמרא ליום, הזמן עובר, השנים רצים, עכשיו היינו בשבת ההתוועדות - סיום הש"ס, ועשיו כבר עברו על חצי ש"ס, כבר הזמינו מלון לתשפ"ז לשבת ההתוועדות הבאה שהולכים לסיים את הש"ס".

החתן חיים מאיר ערפס נרו יאיר מספר מסעודת יום שבת קודש פרשת ראה תשפ"ג.

הראש ישיבה נכנס הביתה עם פנים שמחות ואמר בקול רם "גוט שבת גוט שבת. הראש ישיבה העיר לבתו הקטנה שישבה על הספה שתשב בצניעות. הראש ישיבה החווה לכל אחד את מקום ישיבתו, וכולם התיישבו והתחילו לשיר את הזמירות, אחר כך הריחו הדסים והראש ישיבה הזכיר את מה שרבינו הקדוש אומר: "על ידי הדסים בשבת זוכה לבנים תלמידי חכמים" (ספר המדות אות בנים, סימן נט), דעל ידי הרחת ההדסים בשבת זוכים לבנים תלמידי חכמים.

פירוש של השם הפרטי

היה שם ילד אורח שישב בשולחן וקראו לו 'ברוך יצחק' והראש ישיבה אמר שהשם 'ברוך יצחק' הפירוש הוא: 'שהוא מבורך ושמח'. ילדים אחרים התחילו לשאול על הפירוש של שמותיהם, והראש ישיבה ענה לכולם, לדוגמה: 'שמעון' פירושו: 'שהשם שומע למה שהוא מבקש'. 'חיים מאיר' פירושו: 'היה לו חיים מאירים'. 'יצחק דוד' פירושו: 'תמיד הוא שמח עם השם יתברך'. 'יוסף' פירושו: 'הוא מוסיף לעשות נחת רוח להשם יתברך'. לכל שם הכניס הראש ישיבה פירוש המקשר בין השם הפרטי שלו להשם יתברך. לילד אחד ששמו 'צבי', אמר הראש ישיבה ש'צבי' בגמטריה 'אמונה'. וזה גם לשון של 'רצון' - 'אני רוצה להיות טוב'. אחר כך אמר הראש ישיבה לילד האורח, שהוא לומד בתלמוד תורה טובה, והראייה, שאתה רואה שאני למדתי בתלמוד תורה הזה וגדלתי לראש ישיבה.

לחנך ילדים הטנים

הראש ישיבה אמר לאחד הילדים לעשות משהו והוא לא רצה לעשות את זה, הוא התחיל להפגין מורת רוח ולבכות. והראש ישיבה אמר לו: עכשיו אתה לא יכול לבכות, עכשיו אתה צריך לציית, אי אפשר לבכות כאן על יד השולחן, כאן צריכים לציית לאבא. והוא לא נרגע. אמר לו הראש ישיבה: אם אתה לא מפסיק לבכות אני הולך להוציא אותך החוצה לרחוב, אתה לא יכול לבכות כאן. אבל הוא המשיך לבכות,

התפלאתי לראות שלא צריכים חידושים חדשים בסעודה, אפשר לעשות את אותם בדיחות, לשיר את אותם השירים, את אותם הסיפורים, ובכל פעם זה מעניין. כמו כן אפשר להגיד בכל פעם שהאוכל מאוד טוב, וגם את זה שהראש ישיבה אומר בכל פעם שכשמריחים הדסים, זוכים לבנים טובים, אבל מעניין לשמוע את זה כל פעם מחדש.

גם בקידוש מראה הראש ישיבה כל פעם ברעננות שמטפטים שלשה טיפות מים מהגביע לבקבוק היין, ואחר כך מוזגים את היין מהבקבוק לגביע בארבע פעמים, ולא מתפוגג התענוג לשמוע את זה עוד פעם.

צדקה תציל ממות

הראש ישיבה סיפר סיפור מהגמרא (ירושלמי תרומות פרק ח' הלכה ג'): רבי ינאי מאוד פחד מנחשים, והוא ביקש מאשתו שתשים את הרגליים של המיטה שלו לתוך קערות עם מים, כדי שהנחשים לא יכלו להגיע למיטה. ומה שקרה הוא שפעם אחת הוא התעורר באמצע הלילה והוא רואה בתוך ידו נחש (הראש ישיבה עשה את זה מוחשי ומעניין, כשהתחיל לצעוק "אוי ווי הצילו!!!..."). ורבי ינאי ראה שצריכים לסמוך רק על השם יתברך - ושומר פתאים ה'. את מה שצריכים אפשר לבקש רק מהשם יתברך, אם אתה מפחד תבקש מהשם יתברך, רק הוא יכול לעזור לך. הראש ישיבה סיפר עוד סיפור מהגמרא (שבת קנו ע"ב): רבי עקיבא חיתן את הבת שלו, וחזאי הכוכבים אמרו לו שהיא הולכת למות. והוא היה מאוד מפוחד על מה שהולך לקרות, אבל אם זה מה שהשם רוצה אז הוא יקבל את זה באהבה. בבוקר הוא נקש בדלת של בתו, הוא היה בטוח שהיא כבר לא חיה, הוא נכנס והוא רואה שהיא קיימת וחיה כרגיל. הוא לא ידע איזה זכות הייתה לה שבגלל זה היא נשארה לחיות. אחר כך הלכה בתו לקחת את המטפחת שלה שהיה נעוץ בקיר עם סיכה, וכשהיא הוציאה את זה היא התחילה לצעוק "נחש", הסיכה הייתה נעוצה בתוך נחש ארסי מת. והוא שאל אותה איזה דבר טוב עשית שזה הציל את החיים שלך? והיא סיפרה שבחתונה הגיע עני רעב מאוד ונתתי לו את המנה שלי. מזה לומדים שצדקה תציל ממות.

מש אותו סיפור קרה בירושלים בתקופה האחרונה, ישנה בירושלים אשה שעושה הרבה חסד עם אנשים אחרים, יום אחד היא הלכה לנוח וביקשה מאנשי הבית שלא להפריע לה, ובדיוק אז הגיע אשה שבורה ונקשה בדלת, והילדים אמרו לה שהאמא הלכה עכשיו לנוח, והאשה עזבה. אבל בתוך החדר שלה שמעה האמא שמהוה התרחש בחוץ, והיא יצאה ושאלה מה קרה, אמרו לה שמישהי באה לבקש צדקה, אמרה האמא שלא משלחים יהודי אחר שבא לבקש עזרה, ורדפו אחריה והחזירו אותה לבית, נתנו לה לאכול ונתנו לה גם כסף. אחר כך האמא חזרה לחדר שלה וראתה על המיטה נחש ארסי. רואים מזה שכשעושים חסד מצילים את עצמם.

עד כאן חלק' א', אנו מקווים להמשיך בעזרת השם בשבוע הבא.

הראש ישיבה אמר: לא צריכים להזמין מלון יוקרתי שעולה כפול כסף, אפשר לקחת מלון קרוב, כמו מלון ראלי, שהחדר הכי יקר עולה שם סך הכל חמש מאות וחמישים דולר, אנשים לא צריכים לשלם כל כך הרבה, זה כאן באזור. אחד מהנוכחים אמר: שאנשים לא ירצו לבוא כי צריכים משהו יותר יקר ויותר יפה.

ואחד אחר אמר: שאנשים לא באים בשביל האוכל, ולא באים בגלל היוקרה, בעיקר באים בשביל הדרשות, באים כדי להיות שבת עם הראש ישיבה, להיות ביחד עם אנשי שלומינו. אמר הראש ישיבה שאותו דבר קרה עם הערב של הכרת הטוב שהתקיימה בסוף הקמפיין, אף אחד לא היה צריך את זה, היו יכולים לעשות את אותו דבר בבנין של התלמוד תורה. זה היה יוצא יותר זול, וכולם היו יוצאים מאושרים.

אמר אחד: שאנשים שלא עשו את היעד, לא ירגישו כל כך גרוע מזה שהם לא יכולים לבוא למלון ראלי, כי זה לא מלון משהו נורא יפה, אבל אם זה במקום יוקרתי ירגישו שהם מפסידים משהו, אבל אם זה יהיה כאן במלון ראלי זה לא יציק להם.

אמר לו הראש ישיבה: בסדר, אתה מהעשר אחוז אנשים שצריכים מלון יוקרתי, אבל רוב הציבור לא צריך את זה, רוצים לעזור לראש ישיבה ואין הבדל לאיזה מלון או איזה ערב יפה הולכים לקבל.

אחרי הסעודה שאלתי את הראש ישיבה אם גם את זה אכתוב, אמר הראש ישיבה: "כל מה שאני מדבר זה לכל אחד".

לא צריכים חידושים

אחר כך שאל נכד הראש ישיבה נחמן נתן לראש ישיבה אם אפשר להביא כבר את הקרחונים והראש ישיבה ענה שכן, והביאו את הקרחונים, והראש ישיבה קם לרקוד ולשמח את הילדים, הכניס שני קרחונים מתחת למשקפיים והלביש את המשקפיים בשיפוע, וגם שם קרחונים בכיס שיבלטו.

והראש ישיבה רקד ושר עם הילדים: והתחיל לשיר: "אמאל, בין איך געגאנגען, אין די לעכטיגע גאסן, האב איך געטראפן, א איד, האב איך אים געגעבן, שלום עליכם, האט ער געזאגט, ס'איז גוט!" {פעם, הלכתי ברחובות המוארים, ופגשתי יהודי, נתתי לו שלום עליכם, והוא אמר לי טוב! איזה טוב להיות יהודי, איזה טוב להיות יהודי, איזה טוב להיות יהודי} והראש ישיבה עשה את פניו מאירים ונתן שלום עליכם לכל ילד. ואחר כך שרו: "אמאל בין איך געגאנגען, אין די טונקעלע, גאסן, האב איך געטראפן, א גוי, האב איך אים געגעבן א פאטש אין פנים, האט ער געשריגן, אוי". {פעם, הלכתי ברחובות החשוכים, ופגשתי גוי, נתתי לו סטירת לחי, והוא צעק, אוי!} והראש ישיבה אמר בקול רם ובתנועה מאיימת: "גוי אוי אוי".

אחר כך שרו את 'דרור יקרא לבן עם בת' והילדים ענו 'בת בת' וכך הלאה.

אחר כך חילקו את הקרחונים, ומענדל שאל את כל אחד: "מה אתה אוהב" ואחד ענה לו שהוא אוהב את הקרחון האדום, אמר לו מענדל: "לאהוב, לאהוב אוהבים את השם יתברך", צריכים להגיד: "אני מעדיף קרחון אדום.